

[Ministeren for offentlige arbejder.]

har rejst med et morgentog fra Nyborg til Odense, vil han vide, at det er stopfuldt af arbejdere og andre folk, der skal ind til deres beskæftigelse i Odense. Altså det er også et nærtrafikproblem. Jeg ved, at der i hvert fald for et par år siden — og det er vel ikke blevet mindre siden — var udstedt over 600 rejsekort fra Roskilde til København. Og hvad er der så ikke fra Glostrup, Taastrup og Hedehusene! Er det ikke nærtrafikproblemer? Og der kunne vist i forbindelse med Aarhus og Aalborg siges det samme om nærtrafikken dér. Jeg håber, at det må have overbevist det ærede medlem om, at det er ikke så enkelt, som han mener.

Med hensyn til problemet, om nærtrafikken giver overskud, da antydede jeg ved min fremsættelse, at dette ikke var tilfældet, og de tal, vi har fået, viser til fulde, at det ikke er tilfældet. Men på den anden side kan man også sige det på den måde: den medvirker ikke stærkt til det underskud, der er.

Det ærede medlem spurgte, hvad der var sket med Slingerupbanen. Ja, jeg indrømmer, at vi har ikke nået, som vi gerne ville, at få elektrificeret denne banestrækning, men det forbavser mig i høj grad, at statsbanernes indsats efter overtagelsen kun skulle være blevet, at de 80 funktionærers antal er blevet forhøjet til 200. Jeg kan imidlertid betro det ærede medlem, at de tal har intet med virkeligheden at gøre.

I denne forbindelse sagde det ærede medlem: hvad med rationaliseringen — d. v. s.: hvad gør man for at få udgifterne ned? Og jeg kunne forstå, at der var en mild bebrejdelse imod mig, fordi der ikke var nogen redegørelse derfor i bemærkningerne. Jeg vil gerne sige til mit forsvaret, at jeg fandt det slet ikke rigtigt at gøre det, for det, det politiske forlig pålagde mig, var forsåvidt ikke at skabe en bedre balance, men kravet lød på, at jeg ved takstforhøjelser skulle fremskaffe en merindtægt på 30 mill. kr. Altså det er lagt fast, idet det er takstforhøjelsen, der skal give de 30 mill. kr. Det forhindrer imidlertid ikke, at vi i udvalget kan drøfte hele spørgsmålet om rationalisering. Men jeg vil dog gerne sige nu, at vi rationaliserer så godt, som det er muligt. Jeg kan også forsikre det ærede medlem for, at vi har virkelig folk, der prøver rent teoretisk at fremkomme med ideer. Det er sagt med henblik på det ærede medlems omtale af stationerne ude omkring. Jeg vil ikke håbe, at det ærede medlem i denne forbindelse

tænker på, at vi skulle have folk fra udlandet til at rationalisere. Jeg har hørt den tanke fremsat tidligere, om ikke udlandet havde det bedre trafikalt end vi. Men jeg vil advare lidt imod den tanke. Jeg kender ikke nogen baner i udlandet, som ikke har større underskud end vi, og det var derfor ikke så godt, om vi fik folk derfra til at rationalisere her.

Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen talte om den regning, der nu kommer til arbejderne, særlig til dem, der skal rejse på ferie. Jeg ved ikke, om udtrykket „regning“ i denne forbindelse er rigtigt, når man sætter det i forbindelse med det politiske forlig. Det, der har været tale om ved det politiske forlig, er kun, om de, der benytter de danske statsbaner, enten det så drejer sig om befordring af gods eller personer, skal betale en del mere af statsbanernes underskud, eller om skatteyderne skal gøre det. Det er dér problemet er. Efter hele den kampagne, det ærede medlems parti har rejst for at få skatterne ned, havde jeg ærlig talt ventet, at det ærede medlem var stået op her og havde anbefalet forslaget, for her var jo en mulighed for at få skatterne ned, idet skatteyderne spares for disse 30 mill. kr. Jeg kan ikke tro, at det ærede medlem på noget tidspunkt har haft den tanke, at man kunne beholde alle de goder, man får fra det offentlige, enten i form af billige statsbanetakster eller som andre fællesgoder, i fuld udstrækning og samtidig sætte skatten ned. Det er i hvert fald noget, der strider mod den økonomiske grundlov, og som er fuldstændig umuligt at gennemføre. Jeg troede, at det ærede medlem virkelig havde lagt mere vægt på at få skatterne ned og derfor havde anbefalet at stemme for dette forslag, som altså i virkeligheden betyder en skattelettelse på 30 mill. kr.

Jeg er villig til under udvalgsbehandlingen at give de oplysninger, der ønskes.

Formanden: Det ærede medlem hr. Axel Kristensen har ordet for en kort bemærkning.

Axel Kristensen: Jeg vil gerne beklage en fejltagelse, jeg gjorde mig skyldig i før. Jeg sagde, at ferielønnen var steget 25 pct. Den er steget 12½ pct. — 25 gange det tal, det ærede medlem fru Ragnhild Andersen nævnte.

Carsten Raft: Det er nu en urimelig tankegang, at disse tog skulle være sådan en gave til København. De er der, fordi der er så